



Брюксел, 9.10.2013
COM(2013) 698 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА
НАПРЕДЪКЪТ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛИТЕ ПО ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО

(изискван съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО)
{SWD(2013) 410 final}

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА
НАПРЕДЪКЪТ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛИТЕ ПО ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО

(изискван съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО)

СЪДЪРЖАНИЕ

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА НАПРЕДЪКЪТ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛИТЕ ПО ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО И СТРАТЕГИЯТА „ЕВРОПА 2020“	1
1. Резюме	3
2. Действително постигнат напредък в периода 1990—2011 г.	6
2.1. Тенденции на емисиите на ПГ в държавите членки	6
2.2. Интензитети и емисии на ПГ на глава от населението през 2011 г.	7
2.3. Емисии на ПГ през 2011 г. в сравнение с 2010 г.	9
2.4. Тенденции на емисиите по основни сектори	9
3. Напредък към постигането на целта по Протокола от Киото	11
3.1. Първи период на ангажименти (2008—2012 г.)	11
3.1.1. ЕС-28	11
3.1.2. ЕС-15	11
3.1.3. ЕС-11	12
3.2. Прогнозно използване на механизми от Киото от страна на операторите и от страна на правителствата от Съюза	13
3.3. Прогнозно използване на поглъщатели на въглерод	14
4. Напредък към постигане на целта за 2020 г.	15
4.1. Цел на Съюза за намаляване на емисиите на ПГ до 2020 г.	15
4.2. Прогнозно отклонение от целите	15
5. Степен на изпълнение на политиката на Съюза по отношение на изменението на климата	18
5.1. Намаляване на емисиите	18
5.2. Адаптиране към изменението на климата	21
5.3. Финансиране на действията в областта на климата	22
5.4. Изследвания и иновации в областта на климата	
6. Ситуация в държавите кандидатки и потенциалните държави кандидатки	23

1. РЕЗЮМЕ

Преизпълнение на целта по Протокола от Киото, 2008—2012 г.

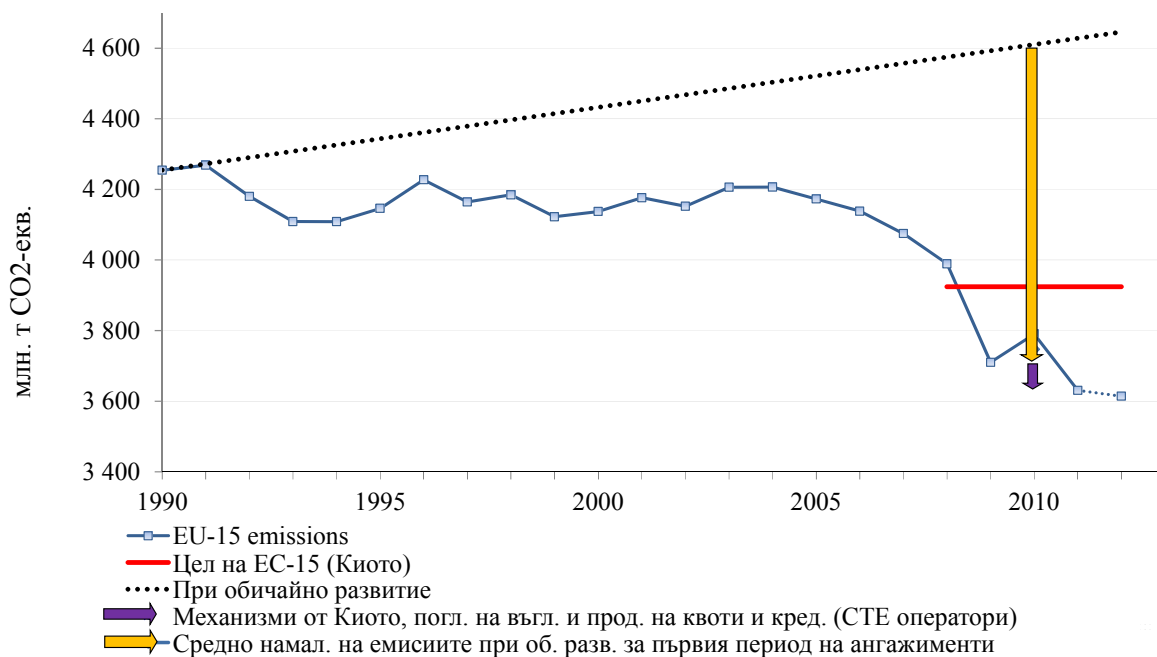
През 2011 г. общите емисии на парников газ (ПГ) в ЕС-28, без емисиите и поглъщанията, свързани със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС), и като се изключат емисиите от международното въздухоплаване, са били с 18,3 % по-ниски в сравнение с нивата от 1990 г. Емисиите на ПГ продължават да следват общата тенденция на намаляване, наблюдавана от 2004 г. насам. Емисиите през 2011 г. достигнаха най-ниските си нива от 1990 г.

Съгласно данните от последната инвентаризация, през 2011 г. емисиите на ПГ в ЕС-15 и ЕС-28 са намалели съответно с 4,2 % и 3,3 % в сравнение с 2010 г. Намалението на емисиите през 2011 г. до голяма степен се дължеше на по-меката зима през 2011 г. в сравнение с 2010 г., което доведе до по-малка необходимост от отопление. Този спад беше след слабо увеличение през 2010 г., което отчасти се дължеше на икономическото възстановяване, настъпило след резкия спад през 2009 г., дължащ се на ефекта на икономическата криза от 2008 г. Предварителни оценки показват, че през 2012 г. емисиите на ЕС-15 и ЕС-28 са намалели допълнително съответно с 0,5 % и 1,3 %.

Съгласно Протокола от Киото държавите от ЕС-15 са поели ангажимент да намалят емисиите си на ПГ с 8 % до 2008–2012 г. спрямо нивата от базовата година. Съгласно последните налични данни от инвентаризацията за 2011 г. общите емисии на ПГ в ЕС-15, както е показано на фигура 1, са били с 14,9 % по-ниски от нивата през базовата година (без ЗПЗГС). Поради това ЕС-15 не само е на път да постигне целта си по Протокола от Киото за първия период на ангажименти от 2008 г. до 2012 г., но и да я преизпълни. През първата половина на периода на ангажименти, над целта на ЕС-15 по Протокола от Киото ще бъдат спестени 0,9 млрд. т CO₂-екв. Въпреки факта, че емисиите бяха по-ниски от определеното количество за ЕС-15, държавите членки на ЕС-15 и предприятията, разположени в тези държави членки покриха част от своите емисии с кредити за намалени емисии, като по този начин общото преизпълнение е 1,6 млрд. т CO₂-екв., почти два пъти повече от усилието за намаляване на емисиите в сравнение с първоначалната цел по Протокола от Киото.

Растежът на БВП в периода 1990—2011 г. беше 44 % за ЕС-15 и 45 % за ЕС-28. Докато икономическият растеж беше значителен, емисиите намаляха, като така се демонстрира отделянето на икономическия растеж от емисиите на ПГ. Съответно между 2010 г. и 2011 г. БВП на ЕС-28 нарасна с 1,4 %, докато емисиите на ПГ намаляха с 3,3 %.

Фигура 1. Действителни емисии (млн. т CO₂-екв.) за ЕС-15



Забележка: Стрелките са въз основа на средни данни за емисиите от инвентаризацията за периода 2008—2012 г. (емисиите за 2012 г. са въз основа на косвени данни).

Източник: Европейската комисия, Европейската агенция за околната среда (ЕАОС)

Според данните за ПГ от инвентаризацията през 2011 г., осем държави членки от ЕС-15 (Германия, Гърция, Ирландия, Обединеното кралство, Португалия, Финландия, Франция и Швеция) вероятно ще постигнат своите индивидуални цели за намаляване на ПГ само като намалят емисиите си вътрешно, както е показано на фигура 6. За Ирландия и Португалия се очаква да постигнат целите си чрез използването на поглъщатели на въглерод. Австрия, Белгия, Дания, Нидерландия и Испания могат да постигнат целите си, като използват гъвкавите механизми от Киото. Ако се вземе предвид използването на кредити съгласно Протокола от Киото, както са планирани понастоящем, Люксембург все още не е на път да постигне целта си (разлика от 1,7 %), а за Италия настоящият недостиг е малък (0,7 %) (виж фигура 6). И двата дефицита могат да бъдат покрити в периода на проверка¹.

В повечето от тринадесетте държави членки, които се присъединиха към Съюза от 2004 г., за емисиите е докладвано че леко са се увеличили между 2009 г. и 2012 г. При все това, въз основа на наличните в момента данни, всички тези единадесет държави членки, които имат цели по Протокола от Киото, се очаква да изпълнят или преизпълнят ангажиментите си. Според оценките за първия период на ангажименти тези държави членки са преизпълнили целите си по Протокола от Киото с общо 2,4 млрд. т CO₂ екв., ако се изключат ЗПЗГС и кредитите за намалени емисии. Останалите две държави членки — Кипър и Малта — нямат задължения за първия период на ангажименти по Протокола от Киото.

¹ 100 дни след публикуването на окончателния доклад на РКООНИК за инвентарния преглед на ПГ за 2008—2012 г.

В график за постигане на целта от стратегията „Европа 2020“ и на целта по Протокола от Киото за 2013—2020 г.

От 1 януари 2013 всички държави членки на ЕС изпълняват задължения, поети за втория период на ангажименти по Протокола от Киото, който е 2013—2020 г. Това решение беше взето на конференцията за климата в Доха през декември 2012 г. Пакетът за климата и енергетиката², приет през 2009 г., осигурява интегриран пакет от политики и мерки за изпълнение на новите задължения за втория период на ангажименти по Протокола от Киото и за борба с изменението на климата до 2020 г. и след това. Той също образува една от петте водещи цели на стратегията „Европа 2020“ за работни места и интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, като показва, че действията в областта на климата са интегрирани напълно във всеобхватните политики на ЕС.

Общото усилие на Съюза за намаляване на емисиите на парников газ с 20 % до 2020 г. спрямо 1990 г. е разделено между секторите, обхванати от СТЕ на ЕС, и тези които не са обхванати от нея. По отношение на фаза 3 на СТЕ на ЕС (2013—2020 г.) подготовката беше завършена успешно преди 1 януари 2013 г., включително възлагането на обществените поръчки за тръжните платформи, единният регистър на Съюза и хармонизираните правила за мониторинг, докладване, акредитиране и проверка.

По отношение на секторите, които не са обхванати от СТЕ на ЕС, съгласно Решението за споделяне на усилието³ („PCU“), всяка държава членка има обвързващи индивидуални ограничения за годишните емисии за периода 2013—2020 г. Въпреки че ЕС е на път да постигне общата си цел за секторите, които не са обхванати от СТЕ на ЕС, 13 държави членки трябва да изпълнят допълнителни политики, за да постигнат индивидуалните си цели за 2020 г. Мониторингът на степента на изпълнение на задълженията извън СТЕ, по-специално се осигурява от европейския семестър⁴.

През 2011 г. емисиите на ЕС-28 (включително емисиите от международния въздушен транспорт) бяха с 16,9 % под нивото от 1990 г. Според приблизителни данни през 2012 г. емисиите допълнително са намалели с 1 %, като по този начин са били по-ниски с 18 % спрямо 1990 г.

Фигура 2 показва данни за емисиите на ЕС от инвентаризацията до 2011 г., приблизителни данни за емисиите през 2012 г.⁵ и прогнозни данни до 2020 г. (с изключение на международното въздухоплаване). Тя илюстрира необходимото усилие до 2020 г. за намаляване на емисиите, с изключение на тези от международното въздухоплаване, съгласно пакета за климата и енергетиката (график в пакета от мерки за постигане на целта). Целта за първия период на ангажименти (2008—2012 г.) е дефинирана като сумата от колективната цел на ЕС-15 и индивидуалните цели на

² Вж. техническите бележки в приложение

³ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2009 г.

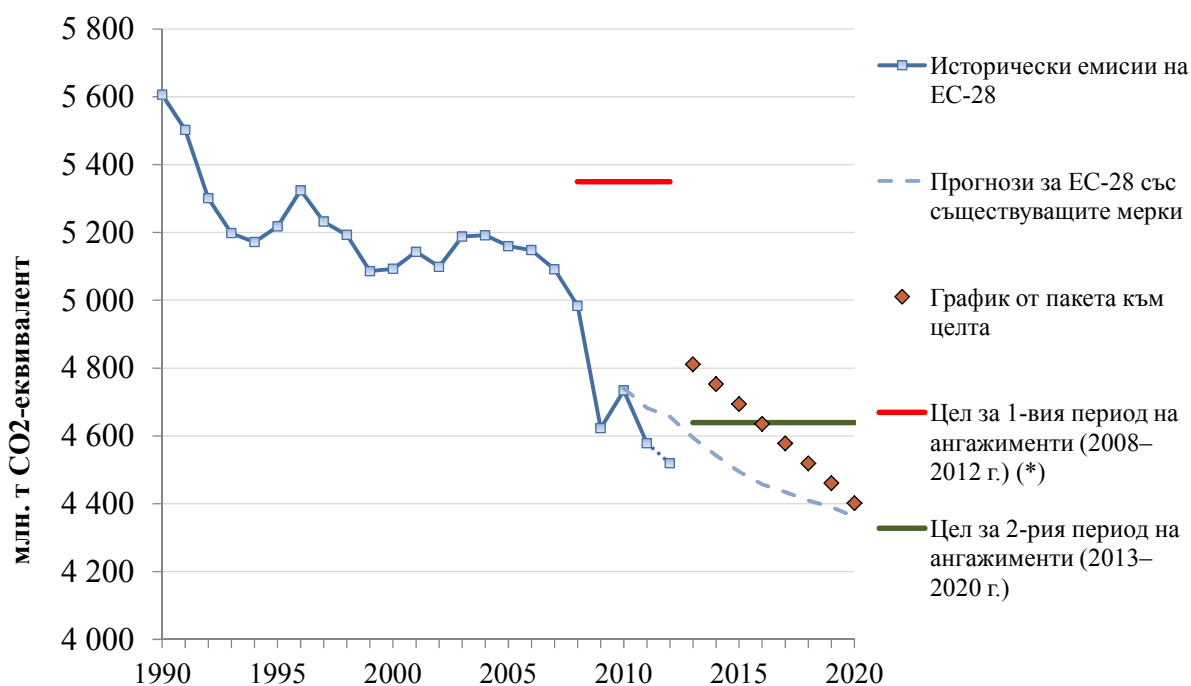
⁴ http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/index_en.htm

⁵ Допълнителни подробности за методиката могат да бъдат открити в доклада на Европейската агенция за околната среда относно тенденциите и прогнозите.

другите държави членки⁶. Целта на ЕС-28 за втория период на ангажименти (2013—2020 г.) съответства на 20 % намаление на емисиите в сравнение със сумата на емисиите от базовата година⁷.

Според последните налични предвиждания за емисиите на ПГ, които включват и ефекта от изпълнението на пакета за климата и енергетиката, ЕС колективно ще постигне целта си за 2020 г. (вж. фигура 7).

Фигура 2: Действителни емисии (млн. т CO₂-екв.) за ЕС-28 (без международното въздухоплаване и ЗПЗГС).



Забележка: (*) дефинира се като сумата на колективната цел на ЕС-15 и националните индивидуални цели за ЕС-13 (средни емисии за 2008—2012 г. (по косвени данни) за Малта и Кипър) (***) дефинира се като сумата на годишните квоти от емисии за държавите членки в рамките на РСУ и под тавана по СТЕ, с изключение на емисиите от международното въздухоплаване.

Източник: Европейската комисия, ЕАОС

2. ДЕЙСТВИТЕЛНО ПОСТИГНАТ НАПРЕДЪК В ПЕРИОДА 1990—2011 Г.

2.1. Тенденции на емисиите на ПГ в държавите членки

Общата тенденция на емисиите на ПГ в ЕС продължава силно да се влияе от тенденциите в двете държави с най-големи емисии — Германия и Обединеното

⁶ Средни действителни емисии 2008—2012 г. (по косвени данни) са използвани за Кипър и Малта, тъй като тези две държави нямат задължения за I-вия период на ангажименти.

⁷ Тези цели често се наричат количествено ограничаване или намаляване на емисиите (QELRC). Допълнителни подробности за методиката, приложена за тяхното изчисление, могат да бъдат намерени в работния документ на службите на Комисията от 13 февруари 2012 г. „Подготовка на целта за количествено ограничаване или намаляване на емисиите (QELRO) на ЕС въз основа на пакета на ЕС за климата и енергетиката“: http://ec.europa.eu/clima/policies/international/negotiations/docs/swd_13022012_en.pdf

кралство, които генерират около една трета от емисиите на ЕС. Тези две държави членки постигнаха намаление на емисиите на ПГ с общо 539 млн. т CO₂-екв. в сравнение с базовата година от Протокола от Киото. Главните причини за благоприятната тенденция в Германия са нарастващата ефективност на инсталациите за производство на електро- и топлоенергия, увеличеният дял на възобновяемите енергии и икономическото модернизиране на петте нови провинции след обединението на Германия. Намалението на емисиите на ПГ в Обединеното кралство е резултат предимно от преминаването в производството на електроенергия от нефт и въглища към природен газ и от мерки за намаляване на емисиите от N₂O при производството на адипинова киселина.

През 2011 г. Италия е била третата държава с най-големи емисии в ЕС (генерирайки 10,7 % от общите емисии на ЕС-28), малко над Франция (чиито дял е бил 10,6 %). През 2011 г. емисиите на ПГ в Италия са били с 5,4 % под нивата от 1990 г. Между 1990 г. и 2004 г., емисиите в Италия са се увеличили, предимно от автомобилния транспорт, производството на електро- и топлоенергия и рафинирането на нефт, но оттогава общите ѝ емисии на ПГ са намалели с повече от 15 %. През 2011 г. емисиите на Франция са били с 12,7 % под нивата от 1990 г. Между 1990 г. и 2011 г. във Франция са постигнати големи намаления на емисиите на N₂O от производството на адипинова киселина, но емисиите на CO₂ от автомобилния транспорт са се увеличили.

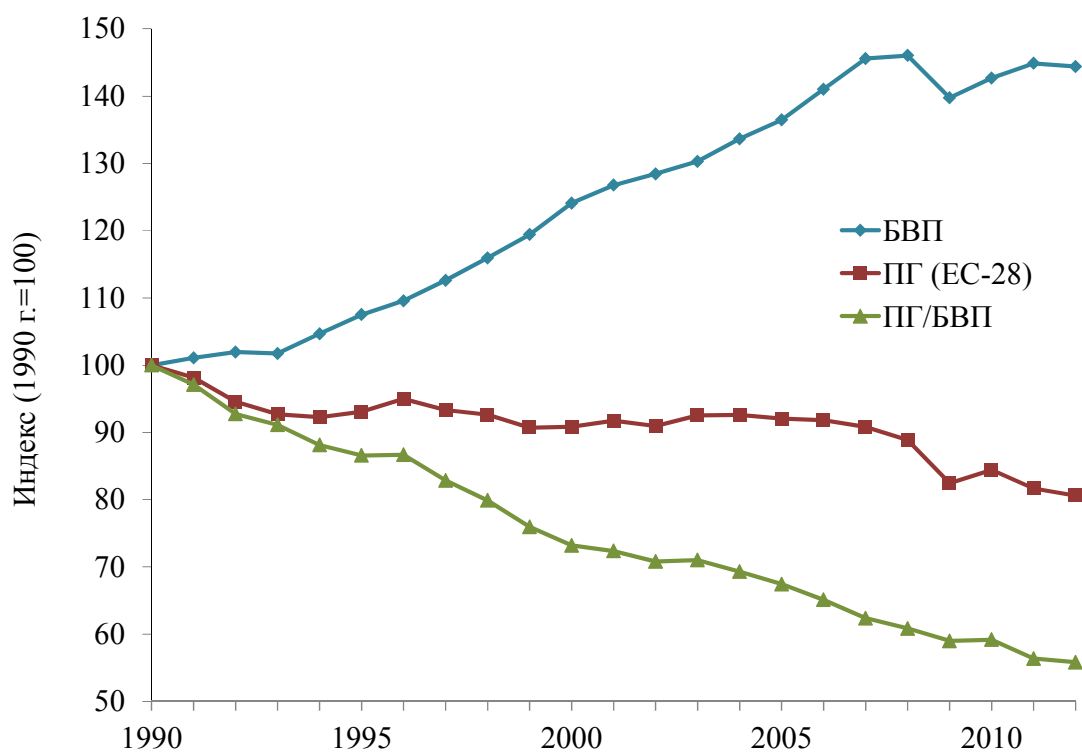
През 2011 г. Полша и Испания са се запазили на пето и шесто място по емисии в ЕС-28 с дял съответно от 8,7 % и 7,7 % от общите емисии на ПГ. Между 1990 и 2011 г. Полша е намалила емисиите си с 12,6 % и с 29,1 % спрямо базовата година (1988 г.). Основните фактори за намаляването на емисиите в Полша — както и в другите държави членки — са подобряването на енергийната ефективност на тежката промишленост и цялостното модернизиране на икономиката през 80^{-те} и началото на 90^{-те} години на двадесети век. Важно изключение е транспортът (особено автомобилният транспорт), където емисиите са се увеличили значително. Между 1990 и 2011 г. Испания е увеличила емисиите си с 23,9 % и с 21 % спрямо базовата година. Това се дължи главно на ръста на емисиите от автомобилния транспорт, производството на електро- и топлоенергия, както и от отраслите на преработвателната промишленост.

През 2011 г. двадесет и една държави членки са имали емисии под нивата от базовата година. В Испания, Португалия, Гърция, Австрия и Ирландия емисиите на ПГ са били над нивата от базовата година (в повечето случаи — 1990 г.). За първия период на ангажименти Кипър и Малта нямат задължения по Протокола от Киото за намаляване на емисиите. В тези две държави членки през 2011 г. емисиите са били с около 50 % над нивата от 1990 г. В процентно изражение, промяната на емисиите на ПГ от базовата година до 2011 г. варира от -56 % (Литва) до +23 % (Испания).

2.2. Интензитети и емисии на ПГ на глава от населението през 2011 г.

Както в ЕС-28, така и в ЕС-15 емисиите са намалели, като в същото време икономиката е отбелязала значителен растеж. На фигура 3 е показано как от 1990 г. отделянето на икономическият растеж от емисиите на ПГ непрекъснато нараства.

Фигура 3: Развитие на БВП (в реално измерение), емисиите на ПГ и интензитета на емисиите (т.е. съотношението на генерираните емисии на ПГ спрямо БВП) – индекс (1990 г. = 100)



Източник: ЕАОС, ГД „Икономически и финансови въпроси“ (база данни АМЕСО), Евростат

Между 1990 и 2011 г. БВП на ЕС-28 е нараснал с 45 %, докато емисиите са намалели с 18,3 %. БВП на ЕС-15 се е увеличил с 44 %, докато емисиите на ПГ са намалели с 14,9 %. Между 2010 г. и 2011 г. БВП на ЕС-28 се е увеличил с 1,4 %, докато емисиите на ПГ са намалели с 3,3 %.

Интензитетът на общите емисии на ПГ (т.е. емисиите за единица икономическа продукция) за ЕС-28 постоянно е намалявал от 1990 г., достигайки до 2011 г. почти половината от нивата от 1990 г. (вж. фигура 3).

Между 1990 г. и 2011 г. интензитетът на емисиите на ПГ е намалял във всички държави членки. Най-големи са намаленията в Словакия и Естония (-66 % съответно), Румъния, Литва и Ирландия (-62 %) и Полша (-60 %). Най-малките промени са в Хърватия (-18 %), Португалия (-20 %), Италия, Гърция и Малта (-23 % съответно) и Испания (-24 %).

През 2011 г. емисиите на глава от населението в ЕС-28 са били близо 9 тона CO₂-екв. В сравнение с 1990 г. емисиите на глава от населението са намалели с 23 %. Въпреки това емисиите на ПГ на глава от населението за 2011 г. продължават да се различават значително между отделните държави членки и варират от 5,5 (Латвия) до 23,6 (Люксембург) т CO₂-екв. Разликите в значителна степен се определят от енергийната интензивност и енергийния микс във всяка държава. Тенденциите от 1990 г. за емисиите на глава от населението също много се различават между държавите членки. От 1990 г. най-големи намаления (над 20 %) на глава от населението са постигнати в държавите членки от Централна и Източна Европа, Люксембург, Обединеното кралство, Германия, Дания, Швеция, Франция, Ирландия и Белгия. В Кипър, Малта, Португалия, Словения и Испания емисиите на глава от населението са се увеличили от 1990 г. Емисиите на глава от населението в тези държави членки обаче са по-ниски от

средните за Съюза, с изключение на Кипър (вж. също фигура 2 в работния документ на службите на Комисията (РДСК)).

2.3. Емисии на ПГ през 2011 г. в сравнение с 2010 г.

Европейските емисии на ПГ (ЕС-28) са намалели през 2011 г. с 3,3 % (което представлява 155,3 млн. т CO₂-екв.) главно поради по-меки зимни условия в Европа и намалена необходимост от отопление. През 2011 г. емисиите спаднаха до най-ниските си нива от 1990 г. Това намаление идва след увеличение на емисиите през 2010 г. (+2,4 %). Увеличението през 2010 г., което е след рязък спад през 2009 г. (-7,1 %), се дължи главно на съживяването на икономиката и по-студената от обичайното зима (вж. също фигура 1).

През 2011 г. секторът, който е демонстрирал най-голямото намаление (над 106 млн. т CO₂-екв.) и е допринесъл най-много за общото намаление на ЕС-28 спрямо предходната година е „жилищния и търговския“ сектор. По-топлата зима и по-малката необходимост от отопление бяха основните причини за тази тенденция. Второто най-голямо намаление е в сектора на „общественото електро- и топлопроизводство“ (почти 20 млн. т CO₂-екв.), следван от сектора на „преработвателните отрасли и строителството“ (около 12 млн. т CO₂-екв.). Заедно тези три сектора, представляват 89 % от общото намаление за ЕС през 2010/2011 г.

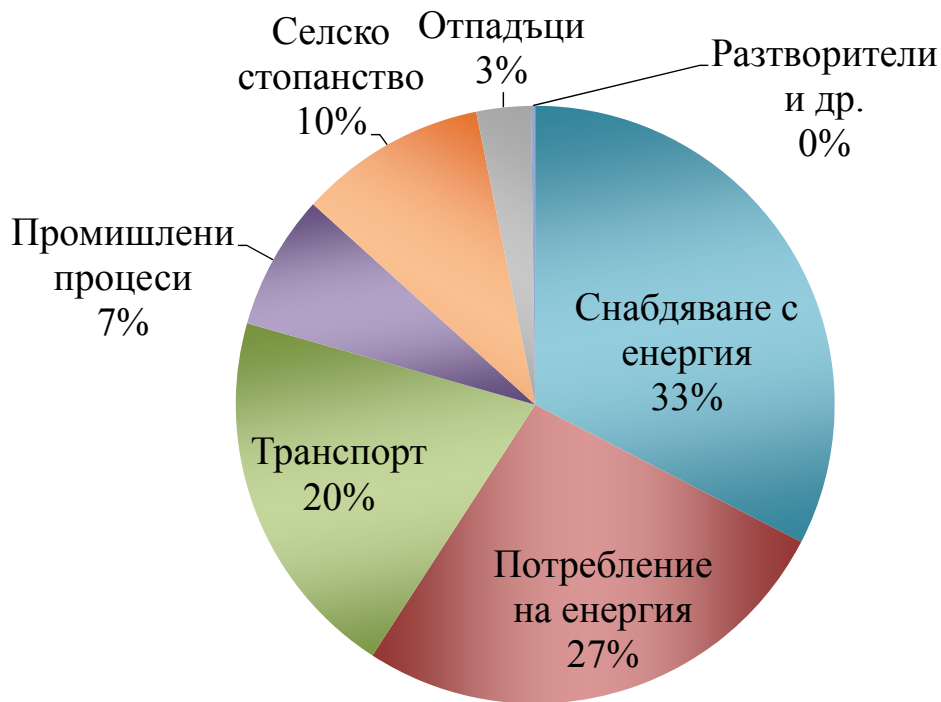
В процентно изражение, седем държави членки са отбелязали увеличение в сравнение с 2010 г.: България (9,6 %), Румъния (5,8 %), Естония (4,8 %), Литва (2,3 %), Малта (0,8 %), Испания (0,5 %) и Словения (0,1 %). Останалите двадесет и една държави членки са демонстрирали намаления на емисиите на ПГ, като най-големите относителни спадове са във Финландия (-10,1 %), Белгия (-8,8 %), Дания (-8,1 %), Нидерландия (-7,1 %) и Обединеното кралство (-7 %).

2.4. Тенденции в емисиите по основни сектори

Снабдяването и потреблението на енергия, включително транспортът, са най-важните сектори, които са отговорни за 79 % от общите емисии на Съюза през 2011 г. На селското стопанство се дължат 10 % от общите емисии на ПГ, на промишлените процеси — 7 %, а на отпадъците — 3 %. Разтворителите и други подобни са отговорни за по-малко от 0,3 % от общите емисии, както е показано на фигура 4 по-долу:

Фигура 4: Дял на емисиите по сектори в ЕС-28

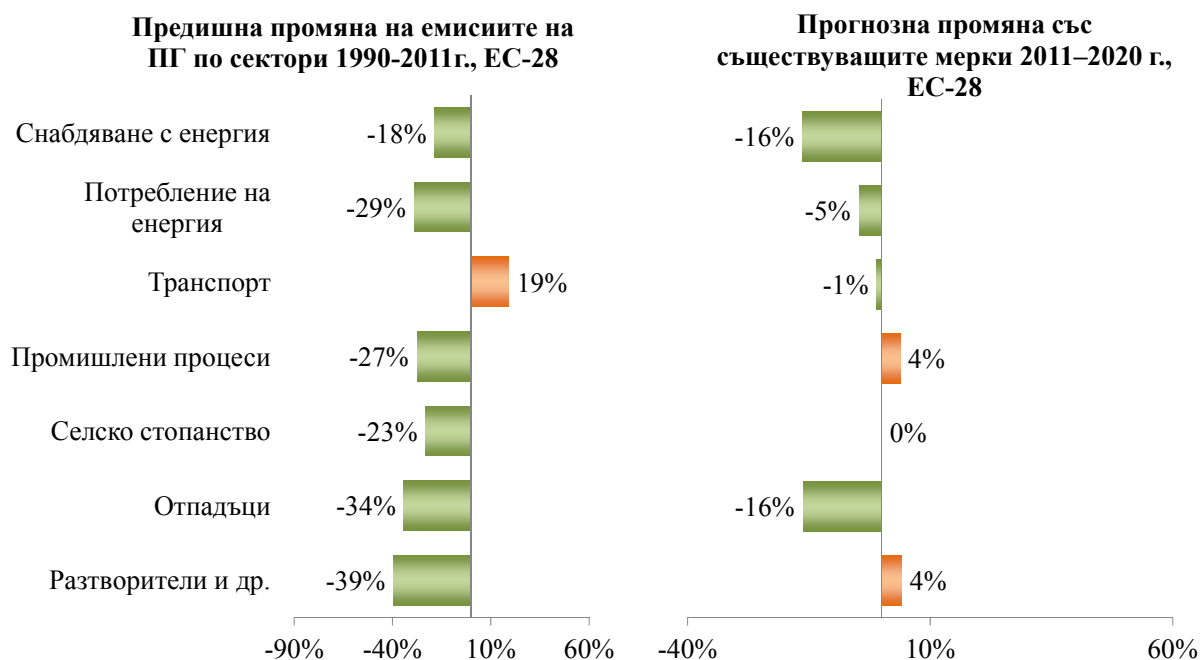
Дял по сектори в ЕС-28, 2011 г.



Източник: национални инвентаризации за 2012 г., ЕАОС

От 1990 г. намаленията на емисиите в енергетиката, селското стопанство, промишлените процеси и отпадъците частично са заличени от значителни увеличения в транспортния сектор (за повече подробности вж. също приложения работен документ на службите на Комисията). Въпреки това общите емисии от транспорта намаляват от 2007 г.

Фигура 5: Промяна на емисиите на ПГ на ЕС-28 по сектори и дял на отделните сектори в общите емисии на ПГ



Източник: национални инвентаризации за 2012 г., ЕАОС

Съгласно прогнози, изготвени въз основа на съществуващите мерки, емисиите от снабдяването с енергия допълнително ще намалееят в периода 2011—2020 г., главно поради политиката в областта на възобновяемата енергия и СТЕ. Емисиите от енергетиката и, в по-малка степен, от транспорта също се очаква да намалееят. За транспорта, се очаква, че увеличаването на търсенето ще бъде компенсирано от подобряване на ефикасността на транспортните средства, а също така, в ограничена степен, и от насърчаването на железопътния транспорт. Емисиите от селското стопанство се предвижда да останат почти без изменение до 2020 г. Според националните прогнози, емисиите в промишления сектор ще започнат отново да се увеличават. Емисиите от отпадъците, ще продължат да намаляват, докато тези от разтворителите и други сектори ще се увеличат.

3. НАПРЕДЪКЪТ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛТА ПО ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО

3.1. Първи период на ангажименти (2008—2012 г.)

3.1.1. EC-28

През 2011 г. общите емисии на ПГ на ЕС-28 са били с 18,3 % под нивата от 1990 г. Тази оценка се основава на данните от инвентаризациите на държавите членки, както са докладвани на Комисията (ЕС-27), и на данните от инвентаризацията на Хърватия, докладвани на РКООНИК. Намалението дори е по-голямо, ако се отчете ефектът от получаването от правителствата на кредити чрез механизмите от Киото, а също и ефектът от поглъщателите на въглерод.

3.1.2. EC-15

Според последните инвентаризационни данни общите емисии на ПГ на ЕС-15 до 2011 г. средно са били с 14,9 % под нивата от базовата година и с 12,2 % под нивото от

базовата година за първия период на ангажменти (2008—2012 г.)⁸. Освен това, ако се вземат предвид,

- 1) използването от правителствата на механизмите от Киото, от които се очаква допълнително намаление на емисиите с 1,9 % (вж. раздел 3.2), и
- 2) общото намаление в ЕС-15 от поглъщатели на въглерод, дължащо се на дейности, посочени в член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола от Киото, съответства на намаление с 1,5 % (вж. раздел 3.3),

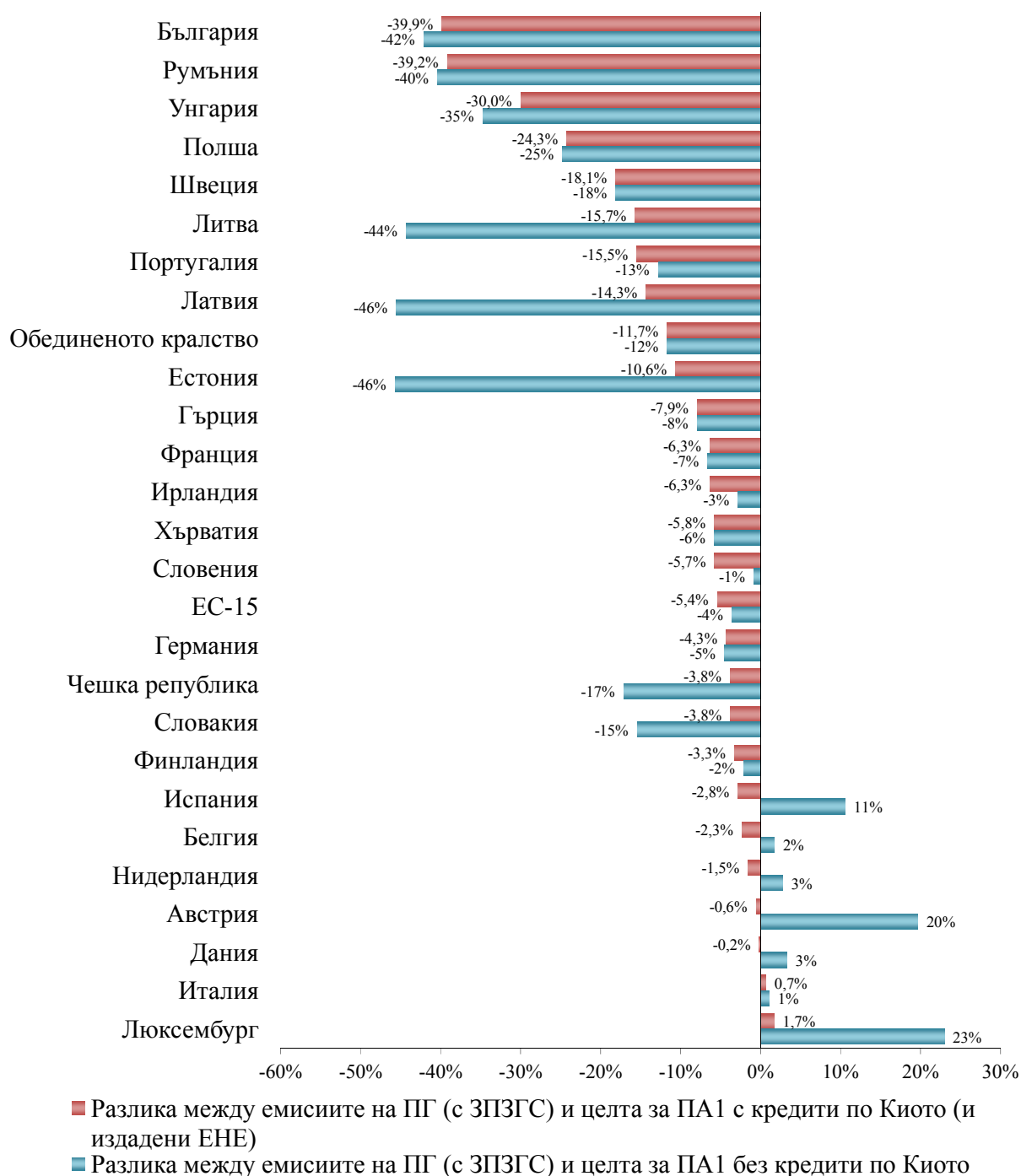
ЕС-15 се очаква да намали своите емисии с 15,5 % през първия период на ангажменти. **Следователно ЕС-15 е на път почти двойно да изпълни целта си за намаление** за първия период на ангажменти съгласно съвместното споразумение за изпълнение по Протокола от Киото.

3.1.3. ЕС-11

До 2011 г., другите единадесет държави с цели за първия период на ангажменти по Протокола от Киото (т.е. без Кипър и Малта) са намалили емисиите си с 38,7 % спрямо базовите години от Протокола от Киото. Емисиите се очаква да намалее още през 2012 г. Според данни от инвентаризацията за 2011 г. тези единадесет държави членки вероятно ще изпълнят своите цели по Протокола от Киото за първия период на ангажменти. Словения е единствената държавата членка от ЕС-11, която доскоро смяташе да използва кредити от проекти в рамките на механизма от Киото, за да допълни на вътрешните мерки за намаляване. Въз основа на най-нови данни Словения може да изпълни целта си по Протокола от Киото без да използва тези механизми. Другите държави членки от ЕС-11 са продали или възнамеряват да продадат част от своите неизползвани предписани емисионни единици (ПЕЕ) (вж. раздел 3.2).

Фигура 6: Относителни разлики между прогнозните емисии на ПГ в секторите извън СТЕ за първия период на ангажменти и съответните цели по Протокола от Киото за периода 2008—2012 г. (включително ЗПЗГС), със и без използване на механизмите от Киото. Разликите са изразени в проценти от емисиите през базовата година (включително секторите в и извън СТЕ). Отрицателните и положителните стойности означават съответно преизпълнение или неизпълнение.

⁸ Въз основа на приблизителни данни за 2012 г.



Източник: ЕИП

3.2. Прогнозно използване на механизми от Киото от страна на операторите и от страна на правителствата от Съюза

Съгласно СТЕ на ЕС, вторите национални планове за разпределение на квоти (НПРК) поставят ограничение за всяка държава членка за максимално възможното използване от операторите на емисионни кредити, придобити въз основа на проекти по Съвместно изпълнение (СИ) и Механизма за чисто развитие (МЧР). Общо и средно погледнато, през втория период на търгуване от обхванатите в СТЕ на ЕС инсталации във всички държави членки за периода 2008—2012 г. могат да бъдат използвани средно до 278 млн. сертифицирани единици редуцирани емисии (СЕР) или единици намаление на

емисии (ЕНЕ), което съответства на 13,4 % от тавана за целия ЕС за този период. В действителност операторите са използвали 1058,7 милиона СЕР или ЕНЕ, което представлява 10,8 % от всички единици, предадени за постигане на съответствие. Количеството предадени кредити се е увеличило от 4 % от общите проверени емисии през 2008 г. на 26 % през 2012 г., поради спаднали цени на международните компенсации. Правилата от 2013 г. нататък за използване на кредити по СИ и МЧР са преразгледани, както е определено в Директивата за СТЕ на ЕС.

Девет държави членки от ЕС-15, както и Словения са посочили, че ще закупят и използват международни кредити по механизмите от Киото, за да постигнат целите си по Протокола от Киото. Заедно, тези държави членки са преценили, че ще придобият до 82 млн. тона CO₂-екв. годишно за постигане на съответствие за първия период на ангажименти по Протокола от Киото. Това представлява съответно 1,9 и 4,9 процентни пункта приближаване към договорените по Протокола от Киото цели за ЕС-15 и за Словения (вж. таблица 12 от Работния документ на службите на Комисията).

Тези 10 държави заедно възнамеряват да инвестират до 2,4 млрд. EUR, за да придобият единици посредством СИ, МЧР или търгуване с ПЕЕ. Австрия, Нидерландия, Испания, Ирландия и Белгия са отредили най-големите бюджети за петгодишния период на ангажименти. В Словения необходимият бюджет е оценен на 80 млн. EUR. Но като се има предвид въздействието на продължаващата икономическа рецесия върху емисиите на ПГ, е възможно държавите членки да нямат нужда от толкова много международни кредити, колкото са предварително оценените.

По отношение на ПЕЕ, продадени от държавите членки, според най-новите налични данни досега са прехвърлени около 68,2 млн. тона CO₂-екв., докато някои договорени количества може още да не са доставени. България, Чешката република, Естония, Унгария, Латвия, Литва и Словакия докладваха, че възнамеряват да продължат да продават ПЕЕ. Една държава членка (Обединеното кралство) е приела законодателство, което след първия период на ангажименти ще отмени всички излишни ПЕЕ между целта по Протокола от Киото и едностранния „въглероден бюджет“ на Обединеното кралство.

3.3. Прогнозно използване на поглъщатели на въглерод

В допълнение към политиките и мерките, насочени към различните източници на емисии на ПГ, държавите членки могат да използват поглъщатели на въглерод. Предоставената досега информация показва, че общото нетно улавяне на CO₂ по време на периода на ангажименти, дължащо се на залесяване и повторно залесяване съгласно член 3, параграф 3 от Протокола от Киото, ще бъде 17,1 млн. т CO₂ годишно за ЕС-15. В допълнение, използването на дейности съгласно член 3, параграф 4 се предвижда да допринесе в ЕС-15 с 46,7 млн. т CO₂ годишно през периода на ангажименти. Като се добави и приносът от ЕС-13, от тези дейности се получават общо 23,3 и 60,6 млн. т CO₂ годишно (за подробности вж. таблица 13 в придружаващия работен документ на службите на Комисията).

Заедно, дейностите съгласно член 3, параграфи 3 и 4 в държавите членки от ЕС-15 се предвижда да намалят емисиите с 63,9 млн. т CO₂ годишно през периода на ангажименти. Това е еквивалентно на почти 1,5 процентни пункта от ангажимента на ЕС-15 за намаление на емисиите през първия период на ангажименти в сравнение с емисиите от базовата година.

4. НАПРЕДЪК КЪМ ПОСТИГАНЕТО НА ЦЕЛТА ЗА 2020 Г.

4.1. Цел на Съюза за намаляване на емисиите на ПГ до 2020 г.

Пакетът за климата и енергетиката определя цел за намаляване на емисиите на ПГ с 20 % за ЕС-28 до 2020 г. в сравнение с 1990 г., което е еквивалентно на -14 % в сравнение с 2005 г. Това е също така основата за международното задължение на ЕС за втория период на ангажименти по Протокола от Киото от 2013—2020 г.

Тези усилия ще бъдат разпределени между секторите, обхванати от СТЕ на ЕС, и останалите сектори, както следва:

- а) в секторите, обхванати от СТЕ на ЕС — намаление до 2020 г. на емисиите с 21 % в сравнение с 2005 г. и
- б) в рамките на РСУ, за секторите, които не са обхванати от СТЕ на ЕС — намаление до 2020 г. с около 10 % в сравнение с 2005 г. РСУ обхваща главно емисиите от транспорта, сградите, малки предприятия и услуги, селското стопанство и отпадъците.

Докато СТЕ предвижда таван за целия ЕС, в РСУ се разчита главно на държавите членки за определянето и изпълнението на допълнителни национални политики и мерки за ограничаване на емисиите си в секторите, обхванати от РСУ. РСУ определя годишни квоти за емисиите за периода 2013—2020 г.

4.2. Прогнозно отклонение от целите

Съгласно прогнозите на отделните държави членки, представени през 2013 г., ако се включи международното въздухоплаване, се очаква през 2020 г. емисиите на ЕС да бъдат по-ниски с 21 % в сравнение с 1990 г. и по-ниски с 22 %, ако се изключи международното въздухоплаване. В момента ЕС-28 е на път да изпълни целта си за 2020 г. Въпреки това, 13 държави членки ще имат нужда от допълнителни усилия, за да изпълнят целите си за 2020 г. за секторите извън СТЕ на ЕС, докато за 15 държави членки вече се очаква да изпълнят тези ангажименти със съществуващите политики и мерки.

На фигура 7 е показана разликата по държави членки между прогнозните емисии на ПГ в секторите извън СТЕ на ЕС, въз основа на съществуващите мерки и на целите за 2020 г., представени като процент от емисиите за 2005 г. Този анализ все още не взема предвид използването на гъвкавите механизми, предвидени в РСУ, като използването на международни кредити за проекти или прехвърляния на излишни емисионни квоти между държавите членки. Графиката показва също така разликите между емисиите за 2012 г. и националните цели за 2013 г. съгласно РСУ.

Като част от европейския семестър Комисията извършва специфичен анализ на ситуацията в отделните държави членки по отношение на напредъка им в изпълнението на техните цели за 2020 г. въз основа на прогнозните емисии и при съществуващите мерки. Последният анализ, отразен в работните документи на службите на Комисията (РДСК), публикувани като част от европейския семестър в началото на юни 2013 г.⁹,

⁹ http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_bg.htm

доведе до следните основни заключения, които се потвърждават от последните прогнози, предоставени от държавите членки след приключване на проверката на качеството и попълване на пропуските от Европейската агенция за околната среда¹⁰:

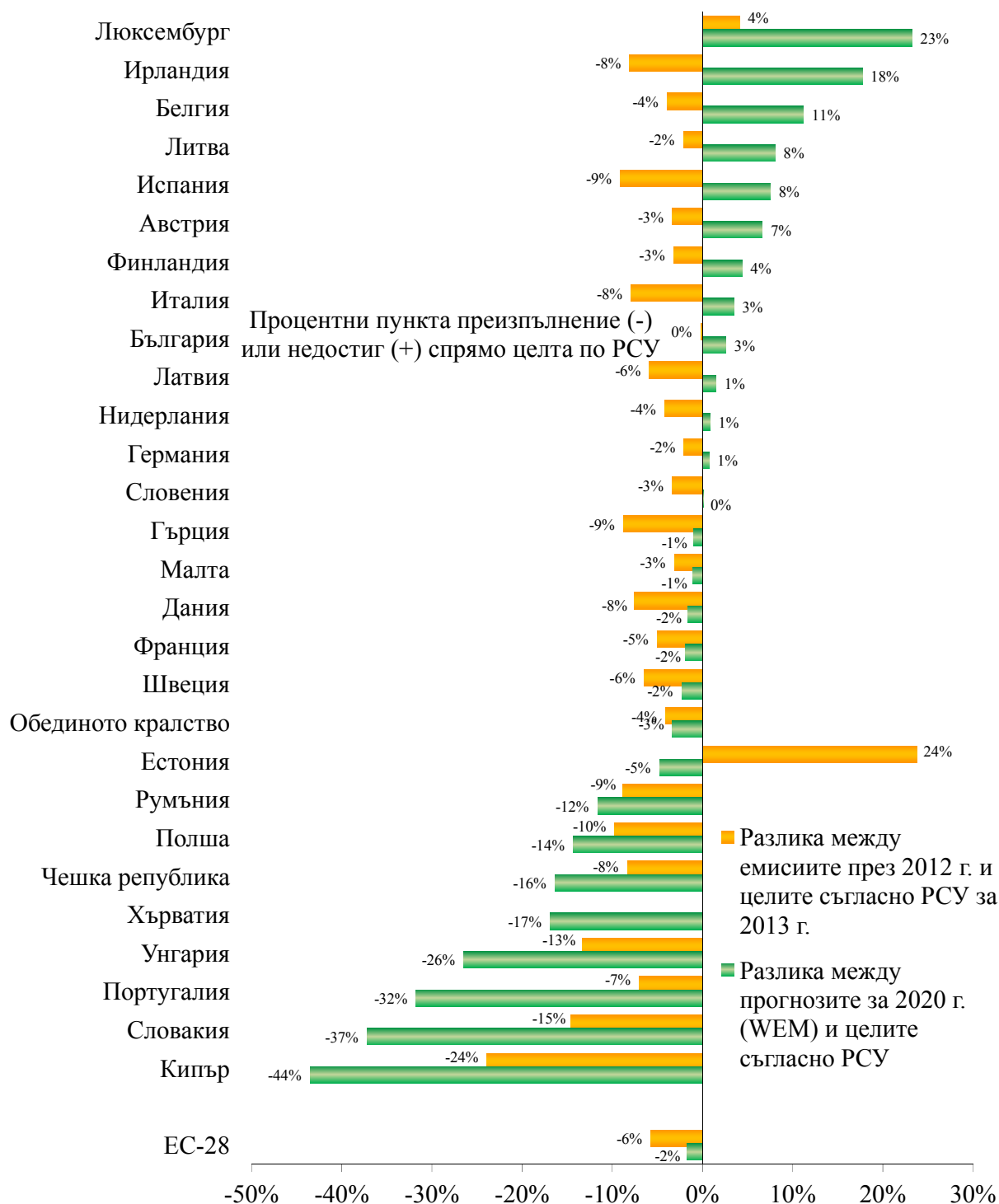
- Емисиите на ПГ в Люксембург се очаква да надхвърлят значително националната цел (разлика от 23 процентни пункта). Емисиите през 2012 г. също са над целите по РСУ за 2013 г. Значително намаляване на емисиите на ПГ може да се постигне чрез увеличаване на данъчното облагане на енергийните продукти за транспорта, както е подчертано в специфичната препоръка за държавата (СПД).
- Емисиите на ПГ на Ирландия също се очаква да надхвърлят значително заложената цел (разлика от 18 процентни пункта), поради голямото увеличение на емисиите в транспорта и селското стопанство. Ирландия обаче предложи през 2013 г. редица инициативи, за да намали емисиите си по силата на закона за нисковъглеродното развитие.
- Емисиите в Белгия също се очаква да не изпълнят националната цел с 11 процентни пункта. В тази връзка в СПД за Белгия е подчертана необходимостта от ясно разделяне на задачите между органите, за да се осигури напредъкът към постигане на целите, по-специално в областта на транспорта и сградния фонд. Също така следва да се вземат мерки да се измести данъчната тежест от трудовите доходи към данъчни основи, чието отрицателно влияние върху растежа е по-малко, а именно към екотакси.
- Освен това прогнозите също показват, че пет други държави членки (Литва, Испания, Австрия, Финландия и Италия), се очаква да не изпълнят целта си с разлика по-голяма от 3 %. За тези държави членки се очаква сега съществуващите мерки да не са достатъчни за постигане на националните цели.
- Съгласно националните си прогнози, Полша и Естония ще преизпълнят целите си с голяма разлика. Полските прогнози обаче са направени през 2010 и 2011 г. Скорошни прогнози на ЕС в рамките на основния сценарий, изготвени въз основа на моделите PRIMES и GAINS, показват, че Полша може да изпита трудности при изпълнението на ангажимента си. Емисиите на Естония са по-високи от очакваното. Според приблизителни данни емисиите на Естония ще надхвърлят през 2012 г. нейната цел за 2013 г. съгласно РСУ и тя може също да изпита трудности при изпълнението на ангажимента си.

В контекста на Европейския семестър за 2013 г., Съветът прие няколко специфични препоръки за държавите, отнасящи се до намаляването на емисиите на ПГ. Съветът препоръча на Белгия, Чешката република, Франция, Унгария, Италия, Латвия, Литва,

¹⁰ Данните, предадени от държавите членки бяха проверени по отношение на качеството, допълнени и коригирани, където е необходимо. За няколко държави членки се наложи оценяване на дела на емисиите извън СТЕ. За попълването на пропуските и за оценката за разпределението СТЕ/извън СТЕ бяха използвани данни от прогнозата по основния сценарий на ЕС за 2012—2013 г. с приети мерки, основани на моделите PRIMES и GAINS. Последните прогнози също така показват зависимостта на прогнозните резултати от различните методики, хипотези и отделни параметри, свързани с тенденциите.

Румъния и Испания да изместят данъчната тежест от трудовите доходи към данъци, които са по-малко вредни за растежа, включително екотакси. Той препоръча на Естония, Литва и Люксембург да предприемат подходящи фискални мерки за повишаване на енергийната ефективност на транспортния сектор. Съветът също така препоръча на България, Чешката република, Естония, Латвия, Литва, Малта, Полша, Румъния и Словакия да продължат усилията си за подобряване на енергийната ефективност. На Обединеното кралство беше препоръчано да стимулира инвестициите в нови енергийни производствени мощности, включително в областта на възобновяемата енергия.

Фигура 7: Прогнозна разлика до целите за 2020 г. за сектори извън СТЕ и разлика между емисиите през 2012 г. и целта за 2013 г. за секторите извън СТЕ. Отрицателните и положителните стойности означават съответно преизпълнение или неизпълнение, измерено в проценти от емисиите през 2005 г.



Източник: ЕАОС, Европейската комисия въз основа на прогнози от държавите членки.

5. СТЕПЕН НА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПОЛИТИКАТА НА СЪЮЗА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИЗМЕНЕНИЕТО НА КЛИМАТА

5.1. Намаляване на емисиите

Работата по изпълнителните мерки от пакета за климата и енергетиката за 2009 г. доведе до успешното начало на фаза 3 (2013—2020 г.) от СТЕ на ЕС и завършването на изпълнителните мерки по РСУ.

5.1.1. СТЕ на ЕС

СТЕ на ЕС обхваща над 12 000 електроцентрали и производствени инсталации в 28-те държави членки на ЕС, Исландия, Норвегия и Лихтенщайн, а от 2012 г. — и емисиите от авиокомпаниите, извършващи полети между летища в тези държави и до близко отстоящи райони. За периода 2008—2012 г. средният годишен таван за целия ЕС възлиза на 2 081 милиона квоти.

Проверените емисии на парникови газове от стационарни инсталации продължиха да спадат, достигайки 1 867 млн. т CO₂-еквивалент през 2012 г. — около 2 % под нивото от 2011 г. за инсталации и 10 % под тавана. Проверените емисии, докладвани от авиокомпаниите възлизат на почти 84 млн. т.

Степента на постигане на съответствие от инсталациите остава много висока. Само по-малко от 1 % от инсталациите, участващи в СТЕ на ЕС, не са предали в предписания срок — 30 април 2013 г. — квоти за всички техни емисии през 2012 г.

От 2012 г. в СТЕ на ЕС се прилага таван за емисиите от въздухоплаването. Операторите на въздухоплавателни средства, отговорни за над 98 % от емисиите във въздухоплаването през 2012 г., които са обхванати от СТЕ на ЕС, успешно предприеха до 30 април 2013 г. необходимите стъпки, за да спазят законодателството за СТЕ на ЕС. В съответствие с разпоредбите на решението за „спиране на часовника“, прието през април 2012 г., операторите на въздухоплавателни средства могат за 2012 г. да ограничат своята отговорност само до полетите в Европа, като в този случай до 27 май може да са предприели допълнителни стъпки да върнат безплатни квоти за полетите извън Европа.

Както е предвидено в преработената директива за СТЕ на ЕС, всички операции на СТЕ на ЕС са централизирани в единен регистър, управляван от Комисията. През май 2013 г., регулаторната рамка, приложима към регистъра е преразгледана, за да се завършат функциите, необходими за фаза 3. Новият регламент предвижда също така осчетоводяването в регистъра на трансакции, извършени съгласно Решението за споделяне на усилията.

Понастоящем Комисията завършва оценка на националните изпълнителни мерки (НИМ) по отношение на Решение 2011/278/ЕС на Комисията. Комисията оценява дали предварителното безплатно разпределяне на квоти на промишлени инсталации във всяка държава членка е направено в съответствие с хармонизираните правила за разпределяне за фаза 3 на СТЕ на ЕС.

В момента се извършва преглед на регламента за търговете по отношение на времевия профил на търговете. В този контекст предложението за решение, с което да се изяснят разпоредбите на директивата за СТЕ на ЕС по отношение на правомощията на Комисията да адаптира графика за провеждане на търговете при изключителни обстоятелства, в момента е в процедура на съвместно вземане на решение. Освен това, Комисията прие също така доклад за състоянието на европейския въглероден пазар, който определя редица възможни структурни мерки, които могат да бъдат предприети за справяне с несъответствията.

Европейската комисия одобри, при строго прилагане на директивата, искания от 8 държави членки да предоставят на своя енергиен сектор преходни безплатно разпределени квоти за периода след 2012 г.

През юни Комисията изготви проект на регламент, който определя максималните граници, до които операторите в рамките на СТЕ на ЕС могат да използват допустими кредити от механизмите от Киото на базата на проекти (т.е. МЧР и СИ) за постигането на съответствие с граничните стойности на емисиите в периода 2013—2020 г.

Понастоящем се работи за улесняване на изпълнението на двата нови регламента за мониторинга и докладването на емисиите на ПГ от операторите и операторите на въздухоплавателни средства, които са обхванати от СТЕ на ЕС, както и по изискванията за проверка на докладите за емисиите и акредитацията и надзора на проверяващите органи, като се цели по-добро хармонизиране на прилаганите правила. В момента се разработва пълен набор от документи с указания, образци и често задавани въпроси, за да се подпомогнат държавите членки в изпълнението на третия период на СТЕ.

Като важна стъпка към първото пълно междуконтинентално свързване на системите за търговия с емисии, Комисията и Австралия се споразумяха през 2012 г. за график за свързването на СТЕ на ЕС и Австралийската схема за търговия с емисии. През май Комисията получи мандат от Съвета да води преговори от името на ЕС за сключването до средата на 2015 г. на договор за пълно свързване, което от своя страна се очаква да стане не по-късно от 1 юли 2018 г. Въз основа на мандат, възложен ѝ от Съвета, Комисията води също така преговори с Швейцария за свързването на СТЕ на ЕС с швейцарската СТЕ.

5.1.2. Други политики и мерки

Годишните квоти за емисии на държавите членки, изразени в CO₂-еквивалент, съгласно Решението за споделяне на усилията за всяка година в периода 2013—2020 г. бяха определени през 2012 г. и приети през март 2013 г.

Беше приет нов регламент за механизъм на ЕС за мониторинг, който преразглежда и заменя предишното решение относно механизма за мониторинг, и беше прието ново решение за отчитане на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство.

Комисията прие съобщение, с което се определя стратегия за постепенно включване на ПГ от морския транспорт в политиката на ЕС за намаляване на общите си емисии на ПГ. Като първа стъпка в изпълнението на тази стратегия, Комисията предложи регламент, който ще установи система за целия ЕС за мониторинг, докладване и проверка на емисиите на CO₂ от големите кораби, с начало 2018 г. Проектът на регламент в момента се разглежда от Парламента и Съвета.

През октомври 2012 г. беше приета директивата за енергийната ефективност. Тази директива ще допринесе за постигането до 2020 г. на целта на ЕС за подобрене с 20 % на енергийната ефективност.

На 24 януари 2013 г., Европейската комисия прие „Пакета за чиста енергия за транспорта“, целящ постепенно намаляване на зависимостта от нефта, посредством използването на алтернативни горива в транспорта. Пакетът включва предложение за директива за установяване на задължителни цели за инфраструктура за разпределение на алтернативни горива, като електроенергия, водород и горивни клетки.

Финансиращата програма NER 300 е механизъм за финансиране на търговски демонстрационни проекти за УСВ и ВЕИ, обхващащи 300 милиона квоти за емисии от резерва на СТЕ на ЕС за нови участници. В рамките на тази програма, през декември 2012 г. Комисията прие решенията за финансиране в общ размер от 1,2 млрд. EUR за 23 проекта за възобновяема енергия. Оценява се, че тази сума е привлекла допълнително финансиране от над 2 млрд. EUR от частни източници. Втора покана за предложения за проекти за УСВ и ВЕИ беше стартирана през април 2013 г. Спечелилите в средата на 2014 г. ще бъдат финансирани от продажбата на оставащите 100 милиона квоти и неизползваните средства от първата покана.

Почти е завършено изпълнението на Регламент (ЕО) 443/2009, свързан с CO₂ от леките автомобили и Регламент (ЕС) 2011/510, свързан с CO₂ от леки търговски превозни средства. Комисията вече одобри две екоинновации, които да помогнат за намаляване на емисиите на CO₂ от леките пътнически автомобили.

Тя направи също така предложения за условията за постигане на целта за 2020 г. за намаляване на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили и от нови леки търговски превозни средства (ванове), които се обсъждат понастоящем в Съвета и Парламента.

През ноември 2012 г. Комисията предложи на Съвета и Парламента нов регламент за флуорираните парникови газове с цел допълнително намаляване на емисиите от този сектор.

За да се смекчи въздействието от емисиите на парников газ от непреките промени в земеползването от производството на биогорива, Комисията предложи също така редица подобрения на директивите за възобновяемата енергия и качеството на горивата.

С оглед на пълноправното включване на действията в областта на климата в политиките на ЕС, беше постигнато политическо споразумение относно следващата многогодишна финансова рамка (МФР) за 2014—2020 г. Всички институции се споразумяха, че най-малко 20 % от общия бюджет, следва да бъде свързан с климата.

Комисията прие през март съобщение с консултативен характер, което постави началото на обществен дебат за това как най-добре да се подготви ново международно споразумение за 2015 г., което да определи международен режим за борба с изменението на климата след 2020 г.

През март 2013 г. Комисията направи първата стъпка за разработването на рамка за 2030 г. за изменението на климата и енергийните политики на ЕС, като прие зелената книга „Рамка за 2030 година за политиките в областта на климата и енергетиката“. Този документ стартира публично обсъждане на стратегията на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата за 2030 г.

Списък на наскоро приети правни актове се намира в раздел 3 от РДСК.

5.2. Адаптиране към изменението на климата

На 16 април 2013 г. Комисията прие стратегия на ЕС за адаптиране към изменението на климата, чиято цел е да допринесе за повече устойчивост на Европа по отношение на климата. Стратегията ще подобри готовността и капацитета за реагиране на

въздействията от изменението на климата на местно, регионално, национално равнище и на равнище ЕС, ще разработи последователен подход и ще подобри координирането. Тя се фокусира върху следните три цели:

- Насърчаване на действие от страна на държавите членки: Комисията ще насърчава всички държави членки да приемат всеобхватни стратегии за адаптиране (понастоящем 15 държави членки разполагат с такива стратегии) и ще осигури финансиране, за да им помогне да изпълнят политиките си за адаптиране. Тя ще подпомага също така адаптирането в градовете, като стартира поемането на доброволен ангажимент въз основа на инициативата „Спогодба на кметовете“.
- Действие на равнище ЕС за осигуряване на политиките срещу въздействията от изменението на климата чрез по-нататъшно насърчаване на адаптирането в ключови уязвими сектори като селското стопанство, рибарството и политиката на сближаване, като се осигури, че инфраструктурата в Европа е станала по-устойчива и като се насърчава използването на застраховане срещу природни и предизвикани от човека бедствия.
- По-добра информираност при вземането на решения чрез запълване на празнотите в знанията за адаптирането, също във връзка с „Хоризонт 2020“, и доразвиване на Европейската платформа за адаптиране към климата (Climate-ADAPT) като място за „обслужване на едно гише“ в Европа за информацията относно адаптирането.

EU-Cities Adapt — инициатива на ЕС, която предоставя изграждане на капацитет и помощ на градовете за разработване и изпълнение на стратегии за адаптиране, беше приключена успешно през 2013 г.

5.3. Финансиране на действията в областта на климата

За 2010 г. и 2011 г. ЕС е бил най-големият донор на ОПР, свързана със смекчаването и адаптирането, с дял от около 50 %, съгласно доклад на КПП на ОИСР. Като част от ангажимента за финансиране за бързо стартиране от страна на развитите страни в размер на 30 млрд. EUR, ЕС и неговите държави членки се ангажираха в периода 2010—2012 г. да предоставят 7,2 млрд. EUR. ЕС и неговите държави членки изпълниха своя ангажимент като отпуснаха 7,34 млрд. EUR за финансирането за бързо стартиране през този период, както е докладвано пред РКООНИК от страна на ЕС и неговите държави членки през май 2013 г. Средствата, отделени през 2012 г. са EUR 2,67 млрд. EUR. Повече информация може да се намери в доклада на Европейския съюз за финансирането за бързо стартиране за развиващите се държави¹¹.

Освен това, съгласно член 16 от регламента за механизма за мониторинг, считано от 2013 г. държавите членки докладват ежегодно най-късно до 30 септември за финансовата и технологичната помощ, оказана на развиващите се държави.

¹¹ http://ec.europa.eu/clima/policies/finance/international/faststart/docs/fast_start_2012_en.pdf

5.4. Изследвания и иновации в областта на климата

Изследванията в областта на климата е една от главните изследователски теми на Седмата рамкова програма на ЕС (РП7, 2007—2013 г.) и ще бъдат в центъра на „Хоризонт 2020“¹² — новата програма на ЕС за изследвания и иновации (2014—2020 г.).

Изследванията в областта на изменението на климата по РП7 имат за цел да подкрепят проекти, които анализират натиска върху околната среда (океани, атмосфера и екосистеми), и да подобрят разбирането ни на сложната климатична система, също и чрез моделиране на земната система. Друга ключова изследователска област е оценката на въздействията, уязвимостта и решенията в областта на адаптирането към изменението на климата, разработването на стратегии за намаляване на риска от бедствия и за стимулиране на прехода към общество с ниска въглеродна интензивност. Извършената предварителна оценка показва, че по РП7, от 2007 г. до 2013 г., са похарчени около 900 милиона евро за подпомагане на изследвания, свързани с климата.

Що се отнася до бъдещата програма, следва да се отбележи, че 35 % от бюджета на „Хоризонт 2020“ в размер на около 70 милиарда евро се очаква да бъдат инвестирани в изследвания и иновации, свързани с климата.

6. СИТУАЦИЯ В ДЪРЖАВИТЕ КАНДИДАТКИ И В ПОТЕНЦИАЛНИТЕ ДЪРЖАВИ КАНДИДАТКИ

Емисиите на ПГ на Исландия между 1990 и 2011 г. са се увеличили с 26 % , а през 2011 г. са били с 4,4 % по-ниски, отколкото през 2010 г. Имайки предвид решение 14/СР.7, и съгласно прогнозите за емисиите на ПГ, включени в 5-ото национално съобщение, Исландия е в график с изпълнението на целта си по Протокола от Киото.

Емисиите на ПГ на Турция (без ЗПЗГС) са се увеличили със 124 % между 1990 и 2010 г. и с 5 % между 2010 и 2011 г. Въпреки че Турция е страна по Приложение I към Протокола от Киото, тя няма цел за ПГ за първия или втория период на ангажименти.

Липсва актуализирана инвентаризация на емисиите на ПГ в бившата югославска република Македония. Бившата югославска република Македония не е страна по приложение I. Между 1990 и 2005 г. общите емисии на ПГ са намалели с около 19 %.

Черна гора, която също не е страна по приложение I към конвенцията, между 1990 г. и 2003 г. е увеличила общите си емисии (без ЗПЗГС) с около 4,9 %.

Няма скорошна информация за Сърбия.

¹² http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm